

[Handelsministeren.]

at direktøren for bank- og sparekassetilsynet fortsat skal have tilsynet med fondsbørsvekslerne og med fondsbørsen. Tilsynet med fondsbørsen betyder, at den tilsynsførende fører kontrol med fondsbørsbestyrelsens dispositioner og bl. a. påser, at bestyrelsen giver de nødvendige regler for vekselernes børshandel, så bestyrelsen får hånd i hanke med, at børshandelen finder sted i overensstemmelse med såvel lovens bogstav som med dens ånd.

Sluttelig vil jeg gerne fremhæve, at lovforslaget tilsigter at gennemføre en nødvendig ajourføring af de nu gældende lovbestemmelser, der i realiteten går helt tilbage til 1919 og derfor indeholder regler, som tiden er løbet fra. De principper, den nugældende lov indeholder for fondsbørsens virke, finder jeg imidlertid fortsat hensigtsmæssige, og de vil efter forslaget blive videreført. Det væsentligste nye er at få gennemført en større åbenhed med hensyn til de børsnoterede selskabers forhold og at få gennemført, at fondsbørsbestyrelsen får en sammensætning, der hviler på et bredere grundlag end nu og derfor vil være bedre egnet til at tage de nye opgaver op, som de kommende år nødvendiggør, herunder ikke mindst sådanne, som vil blive en følge af Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet. Samtidig skabes den finansielle forudsætning for udbygningen af fondsbørsens administration ved realkreditinstitutternes deltagelse i dækning af børsens udgifter.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om arbejdstageres opfindelser*.

Forslaget går ud på en ophævelse af lovens § 14, som bestemmer, at loven skal forelægges folketinget til revision i folketingsåret 1971-72. Ophævelsen af denne bestemmelse betyder, at loven kommer til at gælde indtil videre, og at der således ingen revision finder sted på nuværende tidspunkt.

Lovens formål er at regulere forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdstagere med hensyn til rettighederne til opfindelser, der gøres af arbejdstagerne.

Efter loven er det principielt arbejdsta-

gerne, der har alle rettigheder til deres opfindelser. Hvis vedkommende er nået frem til opfindelsen gennem sin tjeneste, har arbejdsgiveren imidlertid krav på at få retten til opfindelsen overdraget til sig, såfremt udnyttelsen falder ind under virksomhedens arbejdsområde eller den angår en af virksomheden stillet opgave.

I så fald har arbejdstageren dog krav på en rimelig godtgørelse, medmindre han ikke har præsteret andet, end hvad der påhviler ham efter hans ansættelsesforhold.

Loven blev gennemført i 1955 og bygger på en betænkning fra en kommission, hvori både arbejdsgivere og arbejdstagere var repræsenteret. Det var første gang, man her i landet indførte lovbestemmelser på dette område, og under folketingets behandling af lovforslaget blev der da også fra visse sider udtrykt tvivl om, hvorvidt det var nødvendigt at gennemføre en sådan lovgivning. Særlig var man usikker over for forslagens § 4, der medførte, at en virksomhed som sådan kunne anses som opfinder.

Dette var baggrunden for, at det blev bestemt, at loven skulle forelægges folketinget til revision i folketingsåret 1959-60.

Som det fremgår af bemærkningerne til de nu fremsatte lovforslag, blev dette tidspunkt flere gange ændret i afventning af lovrevisioner i de øvrige nordiske lande. Den sidste udsættelse i 1968 skete dog på den baggrund, at et folketingsudvalg over for et forslag om at slette revisionsbestemmelsen havde tilkendegivet, at man var i tvivl om, hvorvidt loven havde virket tilfredsstillende på alle områder, og at man derfor var betænkelig ved at fratage kravet om revision.

Jeg er imidlertid af den opfattelse, at den tid, der er gået siden da, yderligere har bekræftet, at der ikke er behov for nu at tage loven op til revision.

Den bestemmelse, som man særlig var i tvivl om, nemlig lovens § 4, blev ophævet ved patentlovens ikrafttræden i 1968, og den kan man derfor nu se bort fra.

Loven har været i kraft i mere end 16 år, uden at de interesserede organisationer har fremsat ønske om ændringer. Det må være berettiget at slutte heraf, at loven har virket tilfredsstillende. At der ikke er fremkommet krav om revision, er måske særlig begrundet i to forhold:

For det første havde den kommission, der